

PALÁST

„A misén belépünk a Golgota eseményeibe, és nem színelőadásra megyünk.” (Ferenc pápa)

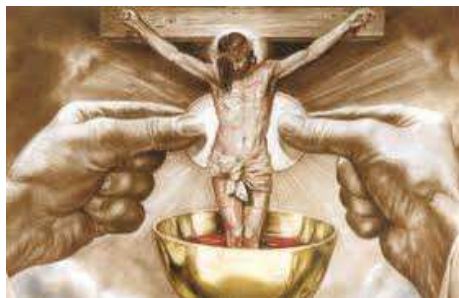


Ál-dozat

Álarc, álszakáll, álkulcs, áldozat. A nyelvészek szerint a felsorolás első három szavában a török eredetű *ál-* előtag „mód, csel, ravasz gondolat” jelentéssel bír, míg az áldoz szavunk az áld ige –z gyakorító igeképzős alakja, mely a pogány szertartásokhoz kapcsolódott, s ősi, finnugor szótöve „elhatároz, felszentel, elátkoz, megígér” jelentésű. Ha azt kérném, a négy szó közül keressük meg a kakukktojást, senkinek sem okozna problémát. Nem vagyok meggyőződve azonban arról, hogy ismerjük az áldozat szó jelentéstartalmát a keresztény tanításban.

Sőt, az az érzésem, hogy sokan egyáltalán nincsenek képben azzal kapcsolatban, miért is nevezzük az Eucharisztia ünneplését szentmiseáldozatnak. Mintha még mindig valamiféle álruha, titokzatosan letakart hókuszpókusz fedné el, amihez semmi közöm, épp csak meghallgatom...

Talán mindannyian emlékszünk még a hittan órákról vagy legalább a képes Biblia lapjairól, hogy a zsidó vallásban központi szerepet foglaltak el a különböző áldozatok. Azt azonban már kevesen tudják, hogy a zsidó áldozati felfogás az egész ókori (pogány) áldozati logikát hatályon kívül helyezte és az irgalmas szeretet koncepciójára épült. Hartmut Gese, német szentírásstudós egyértelműen kimutatta, hogy míg a vallástörténet során az volt az alapképlet, hogy az ember adományokat ad az isteneknek, s ennek fejében különböző ellenszolgáltatásokra (gyógyulásra, győzelemre) számít, addig a héber Biblia tanúsága szerint a kultikus áldozatoknak az a lényegük, hogy Isten bocsátja őket az ember rendelkezésére, nagyrészt tisztulás céljából. Az áldozat tehát magának Istennek az adománya, amely nem az adományozóban, hanem a megajándékozottban, vagyis az emberben idéz elő változást. Másként fogalmazva: a *do ut des* (adok, hogy adj) elv helyett a *do quia dedisti* (adok neked valamit, mert te már ko-



rábban megadtad nekem, amit adhatok) logikájával kell megbarátkoznunk.

Földi életünk zárandokútja során az Eucharisztia ünneplése megjeleníti Krisztus halálának győzelmét és diadalát, azaz a szentmisében jelenvalóvá válik Jézus egyszeri és örök érvényű golgotai keresztáldozata. Az áldozat és annak bemutatója mind a Golgotán, mind a szentmisében ugyanaz: Jézus Krisztus. Csupán az áldozat módja különböző: egykor véresen, a szentmisében pedig vértelenül. Ő egy személyben a főpap, az oltár és az áldozati bárány, aki bűneinkért feláldoztatott, de megígazulásunkét föltámadt. Az Eucharisztia áldozati jellege tehát nem leértékeli, hanem örök érvényűvé teszi a keresztáldozatot. A mennyország pedig nem más, mint a Golgotán szerzett jézusi győzelem folyamatos ünneplése.

Az évszázadok folyamán többféle torzulás mutatkozott a szentmiseáldozat értelmezésében. Most csak egyet említek: magyar nyelvünkben a papot hosszú időn keresztül *áldozárnak* (is) nevezték, kifejezve ezzel, hogy (csak) az áldozat bemutatása a feladata. Ezzel szemben a II. Vatikáni Zsinat után hangsúlyt kapott minden megkeresztelt személy hivatásának forrása és távlata: szeretetből áldozattá válni Krisztusért. Ezért imádkozunk így a szentmise III. eucharisztikus imájában: *„Istenünk, hálás szívvel ajánljuk fel neked ezt az élő és szent áldozatot. Tekints, kérünk, Egyházad áldozati adományára, ismerd föl benne Fiaid áldozatát, amely által kiengesztelődni akartál. ... Ő tegyen minket neked szentelt örök áldozattá, hogy elnyerhessük az örökséget ... minden szenttel együtt.”*

Zoltán atya



„Az Eucharisztia alapításakor Üdvözítőnk szavai hangsúlyozzák az áldozati jelleget is, szentségi módon megjelenítve áldozatát, amely néhány óra múlva a kereszten teljesedik be mindenki üdvösségére. A szentmise egyszerre és elválaszthatatlanul a keresztáldozatot megörökítő áldozati emlékezés és az Úr testével és vérével való közösség szent lakomája. Az Egyház állandóan a megváltó áldozatból él, és nem csupán egy hittel teli emlékezés által, hanem egy valóságos kapcsolatban, mert ez a szentségi módon megörökített áldozat jelenvalóvá válik minden közösségben, ahol a fölszentelt szolga keze által följajánlják.”

(II. János Pál: Ecclesia de Eucharistia 12.)

Ezen az oldalon több részben szeretnénk felidézni, hogy mit is jelentett az országnak, a világnak az 1938-as budapesti XXXIV. Eucharisztikus Kongresszus. Emlékét felelevenítve reméljük, hogy a résztvevők lelkében újra lángra lobban a nyolcvan éve meggyújtott mécses.



A magyar katolikus életben maradandó nyomokat hagyott a kongresszus. "Győzelemről énekeljen napkelet és napnyugat!" 1938 májusában millió magyar ajkán zengett fel ez az ének. Szerte az országban zúgtak a harangok, Budapesten pedig éjjel és nappal százezrek vonultak a Bazilikába, a Hősök terére, a Margitszigetre, hogy imádják és magasztalják Krisztust az Oltáriszentségben. Hazánk felé fordult azokban a napokban a világsajtó jelentős hányada is. Újságok és rádiók rövidebb-hosszabb hírekben számoltak be a kongresszus eseményeiről, hiszen a föld minden részéről érkeztek küldöttségek és zárandokok az ünnepségekre. A május 29-i záró körmeneten pedig „percnyi megállás nélkül, négy és fél órán át hömpölygött a hívők ezer színben pompázó menete”. Félmillió tömeg kísérte az Oltáriszentséget a Bazilikából a Hősök terére.

A harmincas években már megújuló katolikus élet pezsdülését lehetett tapasztalni. Erre annál inkább szükség volt, minél érezhetőbbé vált a „világnézetek harca”. A hívők nagy hányada többé-kevésbé gyakorolta vallását, de ez sokaknál a „már a nagyapám is katolikus volt” megszokásra, nem annyira személyes meggyőződésre épült...

Számomra az Eucharisztia ...

Az életem. Mindennapjaim élete. Kimondhatatlan öröm, ha magamhoz vehetem. Olyan, mintha újjászületnék. Végtelen könnyedséget érzek utána.

Ha esti szentmisén veszek részt, teljesen letisztul a lelkem a nap végén, olyan, mintha repülnék.

Nagyon szeretem Szent Benedek jelmondatát: „Imádkozzál és dolgozzál!” Ennek fényében megtapasztalom, hogy az Oltáriszentség vétele mennyi erőt ad mindennapi munkámhoz.

Rózsás Ferencné Katika

HÁZSZENTELÉS A ZRÍNYI UTCAI ÓVODÁBAN



A SZENTMISE (III. RÉSZ) - URAM IRGALMAZZ! (KYRIE ELEISON)

Ez az írás azt a célt szolgálja, hogy segítsünk mindenkit a szentmisén és egyéb liturgikus alkalmakon való elmélyült, tudatos és tevékeny részvételre. Sokan Istent kereső lélekkel jönnek a templomba, és már kész liturgiát tapasztalnak. Talán sokan nem tudják, mit miért teszünk, pedig mindennek tartalma van. Vannak gesztusaink, amelyek automatikusak, vagy amelyeket utánozunk anélkül, hogy a mélyebb jelentését ismernénk. Ezek megismeréséhez szeretnénk segítséget nyújtani.

Már a 4. században Kyrie Eleison-nal feleltek a görög keresztények minden kérésre, amit a diakónus a litániában énekelt. Később mindenütt elterjedt az egész egyházban. A bűnbánat után következik a Kyrie, amelynek akklímációs jellege van. Minden fohászt csak egyszer kell ismételni, de éneklésnél nincs akadálya a többszöri ismét-

lésnek. Minthogy ez olyan ének, amellyel a közösség az Úrhoz kiállt irgalomért esedezve, mindenki részt vesz benne, éneklő a nép is, nemcsak az énekesek, illetve a kántor. Tehát a Kyrie (ugyanígy a Glória, Credo, Agnus Dei) előadása nem a papnak, mint a szertartás vezetőjének a feladata. Minthogy a Kyrie akklímáció és a nép éneke, ezért egyszerű.

Nagyon szép és megragadó imádság a Kyrie: azt fejezi ki, hogy a szent és félelmetes titkok ünneplése előtt bűnbánatra van szükség, és egyúttal mindenért, amire a keresztény embernek, és az egyháznak szüksége van, a bánattól megtisztult lélekkel könyörög. A Kyrie, Christie, Kyrie hármas tagozódás nem a Szentháromságra utal, hanem Krisztusra vonatkozik mindhárom esetben. Szent Pál óta kedvelt és gyakran használt kifejezés a „Kyrios” Jézus Krisztusra. Őt hívjuk most itt a szentmise elején az Ő nevében összejött közösségbe.

Összeállította: Szűcs Tamás



GYERTYASZENTELÉS



BALÁZSÁLDÁS

Állandó szentségimádás egyházmegyénkben

Sekrestyénkben egy 1910-ből származó, gondosan bekeretezett táblázat tanúskodik arról, hogy a régi Csanádi Egyházmegyében „örökös szentségimádás” folyt. Ezt a régi, szép hagyományt elevenítette fel egyházmegyénk pasztorális helynöksége, s a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra készülve 2018. január 1-től folyamatos szentségimádás indult el plébániáinkon. A cél, hogy az év minden napján legyen olyan templom, kápolna egyházmegyénkben, ahol imacsoporthoz, közösségek az Oltáriszentség jelenlétében imádkoznak. Legfontosabb imaszándékaink: az Eucharishtiában jelenlévő Jézus szemlélése és imádása, az Istennel való személyes kapcsolatunk újra felfedezése, Egyházmegyénk és közösségeink lelki megújulása. Makó-Belváros hétfőnként, a Csanád vezér téri kápolna pedig első csütörtökönként kapcsolódik be ebbe a kezdeményezésbe. Április 16-án, hétfőn, meghoszábbítjuk az imaidőt, és a belvárosi templomban egész napos szentségimádást fogunk tartani, melyre fél óras váltásokban lehet majd feliratkozni. Használjuk ki az alkalmat!

Zoltán atya

Taizé találkozó Bázelen

Idén került megrendezésre a 40. európai Taizé találkozó, a helyszín a svájci Bazel volt. A város kiválasztását jól átgondolták: Bazel a német-francia-svájci határon fekszik, ami egyfajta szimbóluma a különböző népek békés együttélésének.

Családoknál kaptunk szállást, volt, aki a francia részen, mások a német városban, legtöbbször pedig Bázelen jutott hely. Nagyon szerencsések voltunk (bár gyanítom, mindenki ezt mondta az ott töltött idő után), mert egy olyan családhoz kerültünk, ahol az anyuka félig magyar volt. Fantasztikus érzés volt megtapasztalni azt a hatalmas örömet, vendégszeretetet, törődést és kedveséget, amivel fogadtak minket! Ezen kívül a város hangulata is magával ragadó volt, főleg a csodálatos óváros, ami tényleg olyan, mintha az ember egy tündérmesébe csöppenne.

A találkozó programja reggeli imákkal kezdődött, a plébániánkon, majd kiscsoportos beszélgetésekkel folytatódott. 1 óraker a város különböző pontjain volt ima, majd mindenféle témában volt lehetőség előadásokat hallgatni. (Voltak pszichológiai, lelki, művészi, társadalmi témák, elég nehéz volt közülük választani, legszívesebben mindbe belehallgattam volna). Estére mi munkát



Makói csoport Taizé-ben
2018. január

vállaltunk, a kereszt körüli imádság alatt kellett figyelniük a rendre, cserébe volt állandó helyünk egészen elől és közelről láthattuk az ima látványosabb eseményeit.

A szilveszter estét is különlegesen töltöttük: 23 órától közösen imádkoztunk a békéért, utána a népek ünnepe következett, amelyen minden nemzet, aki az adott plébánián lakott, lehetőséget kapott egy-két rövid produkcióval bemutatni az országot. A legtöbben könnyen betanulható táncos produkciókat hoztak, így mindenki csatlakozhatott és közösen táncolhatunk, ezen kívül voltak énekekre betanulandó koreográfiák, no meg lengyel nyelvtörő. Összességében elég rendhagyó ünnepség volt, de mindannyian jól éreztük magunkat és életre szóló emlékeket szereztünk. A találkozó üzenete az volt, hogy találjunk rá az öröme az életben és ezt sugározzuk a világra, ami újévi elhatározásnak is egészen remek. És azt

hiszem egy ilyen városból, ilyen programok és imák után, ekkora vendégszeretetet és lelkesedést megtapasztalva mindezzel az örömmel térünk haza.

Reisz Mariann



Keresse honlapunkat: www.makobelvaros.hu



Házasság hete

Bíró László püspök atya gondolatai, mint a házasság hetének nyitánya

A frissen újjraalakult Keresztény Értelmiségiek Szövetsége (KÉSZ) első közös programja volt, hogy vendégül látta a Korona dísztermében a házasság témája iránt érdeklődőket és az előadó Bíró László családreferens püspök atyát, aki *A család öröme mindannyiunk öröme* címmel Ferenc pápa *Amoris laetitia* (A szeretet öröme) c. enciklikája alapján építette fel előadását. Az idei programsorozat mottója: éltető sodrásban. Ehhez két gondolatot fűzött a püspök atya. Az első az árral szemben való haladás a keresztény házasságok kapcsán. A másik pedig az, hogy a sodrásban meg kell kapaszkodni, fogjuk meg egymás kezét!

Az estét Dr. Nagy Jenő, a KÉSZ makói elnöke nyitotta meg, majd egy pezsgő, gondolatébresztő másfél órát töltöttünk együtt. Ebből szemezgetünk néhányat – mindannyiunk épülésére; akik ott voltak, azok számára pedig visszaidézendő az akkori élményt.

„A család – éltető sodrás, mert az életet hozza a világra.” „Nemcsak a vallásos ember férfi és nő, az ember az, aki férfi és nő. Ez nem katolikus vagy református találmány. Az ember igazságához tartozik, ezért jövőbe mutató érték.”

„A családban formálódik az egészséges személyiség.” „A jövőt éltetjük akkor, amikor a házasságon alapuló családot ünnepljük.” „Nem mondhat le az egyház arról az ideáról, amit Krisztus tanít.” „Az egyház, az anyaszentegyház nem csak közjegyző.” „Ha egy házasságban megszűnik két fél egymáshoz fordulása, dialógusa, akkor csak a falak tartják össze a családot.”

„A család kiindulópontja és célpontja a házasság.” „Templomi házasságot kötni azt jelenti: próbálom megjeleníteni, ahogy Isten Jézus Krisztusban szeret bennünket.” „Az a házasság van válságban, ahol a szexszel kezdték a kapcsolatot.” „Azzal köss házassá-

got, akivel az oltár elé állsz! Ne egy fantom férfi-képpel vagy egy fantom női-képpel.”

„Minden egyes ember Isten logosza, Isten ígéje, Isten üzenete. Minden házasságban két logosz van együtt: Istennek két üzenete. Ez a két logosz hogyan tud egymáshoz közel kerülni? Ha dia-logoszba kezd. Dialógus nélkül, mint a jégcsapok vannak egymás mellett a logoszok. S a pápa pontosan erre hívja fel a figyelmet. A házasság a dialogosz nélkül nem működik.” (Benedek pápa gondolatai alapján)

„...másokra figyelő altruista emberek vagyunk, és el tudjuk egymást felejteni is.” „Nagy baj, ha a gyerekek nincs utópiája.

Szembesítsük a magunk hagyományaival és segítsük dönteni! – Gyerekem, mit döntenél? És kiértelmezzük. Így lesz döntésképes a gyerek.” „Mi a házastársi lelkiesség? Két hívő ember elindul Isten felé. Ebbe az úton levésbe belevonják Istent.” „A hely, ahol állsz, szent. Vesd le sarudat!”

„Az öregeket nem meghallgatni – szociális bűn. [...] A gyermek, a fiatal, az öreg – az a jövő, a remény, a gyökér.” „Minden házasság két egymásra hajló gyengeség, amely erősséggé válik. Ez a zárókö az irgalom.” „Az eseményt az igazsággal kell megítélni, a személyt – irgalommal.”

„ – Mit csinált az Isten, amíg nem volt a világ? – A Jóisten szeretett és mert szeretett, annyi igaz, jó és szép gyűlt benne össze, hogy nem bírta magában tartani és megteremtette a világot. És megteremtette a házasságot.”

Az előadás teljes hanganyaga megtalálható plébániánk facebook-oldalán: Szent István Király Plébánia Makó.

Baranyi Katalin és Mészáros Ildikó

Somogyi Imre: A kereszt alatt
Egyszer igazán megláttalak
Ahol megláthat minden ember.
Mikor halálra adtam magad,
Hogy győzzél szent, nagy győzelemmel.
Egyszer igazán megláttalak...
Halálveríték vert ki éppen,
Arcodon folyt sok bíborpatak...
S én megdöbbenve álltam, néztem.
Egyszer igazán megláttalak...
Ajkadról a végső szó lebbent:
- Szemedből az utolsó sugár -
És szállt: 'Elvégeztem mindent!'
Egyszer igazán megláttalak...
Lándzsát döftek át a szíveden.
És akkor ott a kereszt alatt
Váratlanul megnyílt a szemem.
Megértettem, hogy szeretsz nagyon,
Minden értem van és helyettem.
Bűntől, haláltól szabad vagyok,
S én a szerelmed rabja lettem.
Láttam győzelmed a halálon,
Ott eljegyeztél engem örökre.
Most életem Jézus, felajánlom,
Szolgáljon Néked örömdre!

Gondolatok Somogyi Imre A kereszt alatt c. verse kapcsán
A megváltásért hálából...
...avagy vers a megváltásról nagybőjtre... vers arról, mit jelent „igazán meglátni” Jézust...
A kereszt alatt néha csoda történik, néha felismerés... Amikor Zrínyi Miklós, a törökverő hadvezér a kereszt alatt imádkozott a Szigeti veszedelem elején, a kereszt háromszor meghajolt előtte – írja Zrínyi Miklós, a törökverő dédunokája. A cím utalhatna efféle cselekedetekre is...
Ez a vers azonban a feltámadásról szól, de nem csak arról... háláról, hivatástisztázásról... Két részre oszthatjuk: mi történik Jézussal (1-3. vsz.) és mi történik a szemlélő lelkében (lírai én, 4-6. vsz.).
Lássuk sorjában! Már az első

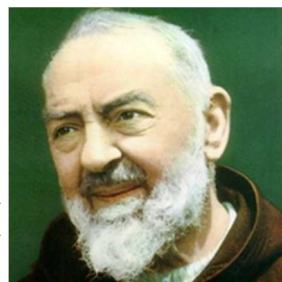
versszak végén is megfoghat minket az állandó (paradoxon): „halálra adtad magad, hogy győzzél”... Ezt követi a szenvedés strófája, a 2.: a „halálveríték” és a „bíborpatak” előtt szemlélőként jelenik meg a lírai én. S végül a 3. versszak szól utoljára Jézusról – a végén az Ő szavai jelennek meg: »Elvégeztem mindent!« Ezek a legkatartikusabb szavak arról, hogy beteljesedett küldetése, teljesítette az Atya akaratát. (Ekkor szoktunk tédert hajtani és rövid csenddel adózni a passiójáték alatt...)
Eddig ismerjük a történetet egyéb, hitelesebb, bibliai forrásokból is, a vers azonban innen válik érdekessé: a lírai énből kiváltott hatás ahhoz a felismeréshez vezet, hogy a szemlélőből cselekvő hős váljunk. Az utolsó két vsz. valójában e két sor kifejtése: „És akkor ott a kereszt alatt (visszautalás a címre) / Váratlanul megnyílt a szemem.”
Az 5. vsz-ot soronként is „lefordíthatjuk”: „Megértettem, hogy szeretsz nagyon” azaz: Jézus szeretetből életét adta értem, „Minden értem van és helyettem” vagyis feláldozta önmagát értem, s végül: „Bűntől, haláltól szabad vagyok” – megszabadított bűneimtől. De mivel „a függés életelv” (Madách), és nem csak Évának, kifejező az ellentét: „Bűntől, haláltól szabad vagyok, / S én a szerelmed rabja lettem.”
És ez a szerelem fokozódik még az eljegyzés képével, valamint azzal, hogy a lírai én mintegy viszonzásképpen, „cserébe”, hálából felajánlja életét Jézusnak. Egy gyönyörű hálaimát olvashatunk a vers zárásaként – olvassuk el néhányszor az utolsó két versszakot!

Mészáros Ildikó



Pio atya és az Oltáriszentség

Francesco Forgione 1887. május 25-én egy olasz kisvárosban, Pietrelcinában született, Mélyen hívő, vallásos család gyermekeként. Már fiatalon belépett a kapucinus szerzetesrendbe, ott kapta a Pio nevet. Pappá szentelése után Padre Pio (Pio atya) néven vált ismertté. A szigorú élet – fűtetlen szobák, mezítláb viselt saru, az önkéntes vezeklések megviseltek egészségét. Testén stigmák jelentek meg. 1910-ben szentelték pappá. Majd káplánként hitoktatást végzett, gyóntatott, ájtatosságokat végzett. A szentmiséket egyre inkább engesztelő áldozatként élte meg. Lelki vezetőként nagyon fontosnak tartotta a heti gyónást, a napi áldozást, a lelki olvasmányokat, az elmélkedést és a lelkiismeretvizsgálatot.



Egyszer azt kérdezték tőle:
A szentáldozás megtestesülés?
Egyesülés. Mint két viaszgyertya, amelyek egybeolvadnak, és már nem lehet megkülönböztetni egyiket, a másiktól.
Ez csak a szentáldozásnál történik meg?
Nem - válaszolta. Amikor a lélek kegyelmi állapotban van, állandó egységben él Istennel.
Padre Pio szeretett volna titokban szenvedni, de a szerzetes híre egyre jobban terjedt a világban. A remény szimbólumaként tekintettek rá. Az egyik rendtársa ezt írta róla: - nagy betegsége idején legalább 20 napon keresztül csak Eucharisztia élt, minden táplálék nélkül. Számára nem létezett a bűnnel szembeni megalkuvás. Az emberi lélek mélyére, a bűn gyökeréhez, akart eljutni és valódi megtérést követelt.
1938-ban részt vett a Budapesten megrendezett Eucharisztikus Világkongresszuson, melynek ez volt a csodálatosan szép mottója: Az Oltáriszentség a szeretet köteléke. Az emblémáján a Lánc-

híd volt látható, kifejezve azt, hogy az Eucharisztia áthidal minden szakadékot, ami az emberi szívek és népek között a bűn és a gonosz lélek okozott.

Pio testvér így jövendölt Magyarországról: „Magyarország egy olyan kalitka, amelyből egyszer még egy gyönyörű madár fog kirepülni, Sok szenvedés vár még rájuk, de egész Európában dicsőségben lesz részük. Irigylem a magyarokat, mert általuk nagy boldogság árad majd az emberiségre. Kevés nemzetnek van olyan nagyhatalmú őrangyala, mint a magyaroknak, és bizony helyes lenne erősebben kérni hathatós oltalmát országukra.”

Az atya kérte az embereket, használják a kiengesztelődés szentségét. Földi életünk egy állandó közeledést kell, hogy jelentsen Jézushoz, a világ világosságához.

Egészségének romlása 1960-ban kezdődött. 1968-ban a stigmák megjelenésének 50. évfordulóján halt meg. Halálakor eltűntek testéről a szent jelek. Gyászmiséjén több mint százezer ember vett részt. 2002-ben II. János Pál pápa avatta szentté. Ő jelenleg a civilvédő önkéntesek védőszentje.

Ima: Mindenható örök Isten, te Szent Pio áldozópapnak megadtad azt a kegyelmet, hogy különleges módon részesedjék Fiad szenvedésében, és papi szolgálata által megújuljanak közöttünk irgalmasságod csodái. Közbenjárására add, hogy mi is részt vállaljunk Krisztus szenvedésében, és így feltámadásának dicsőségében is részesüljünk. Aki veled és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké. Amen

Látrányiné Putnoki Ágnes



Szalainé Bálint Rózsa



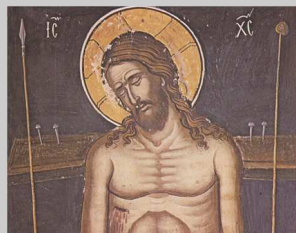
MEGTÖRVE

Nagyböjtben arra hív meg az egyházunk, hogy odaüljünk a kesergő Ádám és Éva mellé, kik fájdalommal jönnek rá, hogy döntésük miatt hova jutottak. Ez sajnos egyáltalán nem nehéz, mert mi is érezzük, látjuk és szenvedjük a szétszakitottságot.

Megszakad az egység az Istennel. Érezzük ezt, mert olyan nehéz imádkozni, olyan nehéz templomba jönni, olyan nehéz ráhagyatkozni. Az ősi kísértés: „olyanok lesztek, mint az Isten.” bizony ott van az életünkben.

Ádám hol vagy? Elrejtőztem, mert féltem tőled! és Ádámhoz hasonlóan igyekszünk mi is felöltözni elvekbe, jogokba, érzésekbe. Védőbeszéddelekkel legalizálnánk tetteinket, de valójában keservesen szenvedünk. És Ő azért keres minket, hogy meggyógyítson. Ezért a böjtben több időt töltök veled, többet tekintek, többet hallgatok rá.

Szétszakad az ember önmagában. Test és lélek harmóniája ritkán tapasztalható. Életünk, időnk jelentős részét a test szolgálatába állítjuk. Néhány óra alvás mellett, étkezünk, tisztálkodunk, ruházkodunk, lustálkodunk, pihenünk, játszunk, amik mellett alig-alig jut idő az ész, és a lélek számára, és így felborul az emberi egyensúly. Ezért is böjtölünk: túlzott törődést, időt veszünk el a testtől és az Úrnak adjuk azt. A böjt így lesz több, mint fogyó-



vagy tisztítóóra, mert az egyházunk hozzáadja a nagyböjti szer-tartások révén a lélek táplálékát, a Szentírás és a jó könyvekkel az értelem táplálékát is.

Megtörik a kapcsolat embertársainkkal: Egyrészt látjuk, hogy törik meg Ádám és Éva között, de sokkal inkább Káin és Ábel példáján keresztül. S azóta egyfolytában és újra és újra tombol és harcol a megosztó, és sikereket ér el. Elveket és érveket ad nekünk és megvalósul az ősi elv: oszd meg és uralkodj! Találunk bőven okot a megsértődésre, a haragra, a gyűlöletre, így valósul meg Sartre híres aforizmája, miszerint „a pokol az a másik ember”. De sokszor a pokolban érzi magát az ember, mert ahol szétszakitottság van, ott jól érzi magát a megosztó. Krisztus megbocsátásra szólít fel, megbékülésre, kibékülésre mert ez az egyetlen

esély a lelki békére.

Így szemlélve értjük meg egyházunk magatartását, mely a böjtöt, mint nagyszerű és áldott időszakot említi, mely a gazdagodás ideje. Az egység útjának szolgálata. De vigyázz, mert kőke-mény, mert aki egységre törekszik, az ellen a megosztó fog harcolni. De nincs más út, egységben Istennel egységben önmagam-mal, egységben Veled!

Szabó Tamás – görögkatolikus parókus nyomán



NAGYBÖJT – KÉSZÜLET

Az ókeresztény korban szinte csak Húsvét szent éjszaka-káján kereszteltek. Csak azok járulhattak a bevezető szentségekhez, akik éveig készültek arra, hogy kereszténnyé legyenek. A nagyböjt volt minden évben a katekumenek, a hitjelöltek készületének különleges ideje. Ez a készület, érthető módon, nagyböjtben volt a legintenzívebb, hiszen közele-dett a várva-várt Húsvéti keresztelő. Ezért a nagy-böjti vasárnapra rendelt evangéliumi szakaszok elsősorban a hitjelölteknek szóltak, az ő felkészíté-süket segítették. „Nagyobb dolgokat fogsz majd látni ezeknél”- mondja Jézus Natanaelnek, és mondja a hitjelölteknek is, akik arra várnak, hogy lássák megnyílni az eget, mikor újjászületnek a kereszttség szentségében. De Jézus mondata nekünk is szól. Bár már meg vagyunk keresztelve, minden év nagyböjtjében végig kell járnunk a hit-jelöltek útját. Ugyanúgy kell vágnunk nekünk is arra, hogy a szent negyven nap elteltével nagyobb dolgokat is megéljünk, lássuk megnyílni az eget, Jézus Krisztus feltámadásakor.

Galambvári Péter – görögkat. parókus nyomán

LITURGIKUS REND:

NAGYBÖJT SZERDÁIN

18.00 órától Előszenteltek Liturgiája

NAGYBÖJT VASÁRNAPJAIN

7.30 órától Reggeli Istentisztelet

8.30 órától Nagy Szent Bazil Liturgiája

A BÖJT RENDJE

A zsidó nép, amikor kiszabadult az egyiptomi fogságból, elhagyta a világi rabságot, egy hosszú, küzdelmes vándorlás előtt állt. A nagyböjti út, a 40 évhez hasonlóan 40 napon át nehéz és küzdelmes. A „lelki Egyiptom” rabszolgaságától akar megőrizni. A Nagyböjtben, a bűnbánat és megbocsátás „szűk útján” a következő szerzetesi böjti előírásokból csemegézhetünk:

- A Nagyböjt kezdetének a Vajhagyó vasárnap esti istentiszteletének, a Megbocsátás vecsernyéjének a kezdő áldása számít.

- Az első hét, az ún. „Tiszta hét” a „Tiszta hétfő”-vel kezdődik. Ez szigorú böjti nap. Tartózkodni kell a bor és az olaj fogyasztásától is. „Tiszta hétfő” a „lelki tavasz kezdete”, s az e hét estéin olvasott Krétai-kánon is a Paradicsom-ba való sóvárgásunkat jeleníti meg. A Nagyböjt többi napján csak hétfévégén fogyasztható bor és olaj: „a hagyomány szerint nem végezzük az előre meg-szentelt áldozatok szolgálatát szerdáig, hogy böjtölhessünk, akik meg kibírják, böjtölhetnek egészen péntekig”. A szerdai előírás a következő: „Ma közösen is sztalhoz ülünk, de csak szigorú böjti eledeleket eszünk, és méhsört iszunk a hét első szerdáján. Pénteken Szent Tivadar nagyvértelem emléknappja miatt: „Asztalhoz ülve a szent emlékezetére olajos dolgot lehet ennünk és bort in-nunk.”

- A Nagyböjt Lázár szombatjának kezdetén ér véget, ez a 40. nap, a Nagy-hét már önálló időszakot alkot.

- Virágvasárnap megengedett a hal, a bor és az olaj fogyasztása. Ez a rend érvényes az Örömhírvétel ünnepén, kivéve, ha az Nagyhétre esik.

- Nagyhéten minden egyes nap szigorú böjt. Nagyszombat a legszigorúbb nap, ekkor az éjjeli feltámadási Liturgiáig mindenféle ételtől tartózkodni kel-lene. Nagycsütörtökön a következőképpen fogalmaz: „Az ebédelőben bort és olajat is lehet fogyasztani”. Nagyszombaton a Liturgia befejeztével így utasít: „Az elbocsátás után a helyünkön ülve maradunk, s a testvéreknek egy darab kenyeret s fűgét vagy datolyát adnak, meg egy pohár bort is.”

Az Apostoli így mondja: „ha püspök, pap, diakónus, felolvasó vagy énekes - hacsak nem akadályozza betegség - nem böjtöl a Nagyböjtben vagy a szer-dákat és pénteket nem tartja meg, fokoztassék le”.

(Folyt. A következő oldalon)





Négyszáz fánk sült a SZÖSZ farsangra

Fergeteges hangulatú mulatságot rendezett február 10-én a SZIGNUM Önkéntesek Szervezete (SZÖSZ) óvodásoknak és kisiskolásoknak. Jelmezes felvonulás, táncos feladványok, álarckészítés és rengeteg tombolatárgy várta a résztvevőket. Az alkalomra négyszáz fánkot sütöttek a szervezők, amelyek fogyasztásából még versenyt is rendeztek.

Vidám gyereksereg vette be a Szent István Egyházi Általános Iskola tornatermét. Mindenki egy délután erejéig valaki másnak a bőrébe bújhatott; volt kalóz, táncos, vámpír, tündér és rendőr is a színes jelmezes forgatagban. Az ötletes maskarások, mesehősök és filmes szereplők táncoltak, ügyességi feladatokat oldottak meg és sok fánkot ehetek a SZÖSZ farsangi mulatságán.

Akad, aki egy tulajdonságát jelenítette meg vicces formában; Fazekas Rebeka a „beszéd rabjának” öltözött. A csíkos ruhájához papír girlandra fűzött lufin a leggyakrabban használt kifejezéseit lehetett olvasni. – Én találtam ki, hogy mi akarok lenni és anyukám segítette ezt megvalósítani. Sokat és szívesen beszélünk, az iskolában pedig a rajzórákat kedvelem – árulta el magáról a harmadik osztályos kislány. Barátnője, Kurunczi Boglárka cowboy lány volt. - Szerintem nagyon vagányak és ügyesek a vadnyugati hősök, és nagyon szeretem azokat a rajzfilmeket, amiben ők a főszereplők – indokolta a választását a nyolcéves Bogi. Mindkét lány véleménye megegyezett abban, hogy remek a hangulat és

nagyon finomak a fánkok is. – Négyszáz darabot készítettünk, különböző ízesítéssel lehet fogyasztani őket, mellé szörpöt kínálunk a gyerekeknek. Az egyik anyuka több tortát sütött, amik a jelmezes verseny nyereségei lesznek, illetve száznál több tombolatárgyat sorsolunk ki a résztvevők között – tájékoztatott Szabóki Melinda a szervezők nevében.



Az önkéntes csoport fél esztendeje működik, SZIGNUM-os diákok szüleiből és pártoló tagokból szerveződött. A lelkes csapat több közösségi akcióban is részt vett már, ősszel palacsintafesztivált rendeztek, egy országos felhívásra autista kisfiúnak írtak képeslapokat, illetve csatlakoztak a pozitív üzenetek napjához is. – A célunk az, hogy olyan alkalmakat teremtsünk, ahol a családok együtt lehetnek és a legkisebb korosztály is jól érezheti magát. A farsangi mulatságra makói óvodásokat és kisiskolásokat hívtunk és sok feladattal készültünk számukra – tudtuk meg az önkéntesek vezetőjétől, aki maga is beöltözött, és ami nem meglepő, egy angyal volt.

A jelmezes felvonulást újságpapíron és lufival táncolás követte, majd a tombolasorsolás következett. Az eredményhirdetést követően fánkevésben mérték össze ügyességüket a résztvevők. Teli pocakkal és élményekkel gazdagon zárult az első, de bizonyára nem utolsó SZÖSZ farsang.

Szabó Anita



Keresse honlapunkat: www.makoujvaros.hu

HITTANOS FARSANG ÚJVÁROSON



(Folytatás az előző oldalról) A nagyböjti időszak egyik jellegzetessége, hogy a keleti egyház felfogásában tilos az esküvő, annak örömteli jellege miatt. Ez más, zajos, táncos mulatságokon való részvételre is vonatkozik. A tilalmat a fényes héten is fenntartja, pontosan az ellenkező indokból: a feltámadás ünnepe utáni héten menyegző azért nem tartható, mert semmi más öröm nem szoríthatja háttérbe Krisztus feltámadásának a diadalát!

A böjt vonatkozik a házastársak szexuális együttléteire is. Nikodémosz Hágioritész szerint: „Éppúgy ahogy szerdán, pénteken és Nagyböjtben tartózkodni kell a hústól, ugyanúgy tartózkodni kell a testi gyönyöröktől is. Pál apostol is azt parancsolja, hogy a házaspárok nem egyesülhetnek az ima és a böjtlés idején: ”Ne tartózkodjatok egymástól, legfőljebb közös akarattal egy időre. Hogy ráérjetek a böjtlésre és az imádságnak éljete (1Kor 7,5).”

Mindezen előírások még a digitális kor előtti időkből valók. Bizonyára ha ma kiegészítenék ezen szabályokat, ugyanolyan önmegtartóztatásra hívnának mindannyiunkat a szórakoztató elektronika világából, mint az evés-ivás és mulatozás világából. El kellene búcsúznunk eszközeinktől, készülékeinktől, facebook és twitter profilunktól... legalábbis annyira, amennyire a munkánk ezt nem követeli meg!

Forrás: hd.gorogkatolikus.hu



4200 kg almát osztott szét a Karitás Makón

Gyümölcsadománnyal segített hátrányos helyzetű családokat a Katolikus Karitás makói csoportja január utolsó hetében. Egy-egy láda almát kaptak azok a rászorulóok, akik szívesen fogadták a karitatív felajánlást.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye Karitás Szervezetének makói tagjai almát osztottak szét rászorulóok között január utolsó hetében.

– Három napon keresztül vártuk azokat, akik szívesen fogadták a felajánlást. Háromszáz láda adományt kaptunk a megyei szervezettől, amit hátrányos helyzetű családoknak adunk. Mindenki 14 kg gyümölcsöt kap – tájékoztott Kovács Bálintné Jolika, a helyi Karitás csoport vezetője, aki több önkéntes segítségével munkálkodott a központjuknak számító Szent Erzsébet házban. Mint megtudtuk, hét helyi tanintézménnyel állnak kapcsolatban, akik segítenek az információk közvetítésében és abban, hogy valóban oda jusson el a segítség, ahol arra a legnagyobb szükség van. További támogatást jelent még a városban az a rendszeres, globális áruházlánci gyakorlat, hogy az előző napról kimaradt pékárut, gyümölcsöt és zöldséget is ki-



oszthatják a hét három napján a szükségét szenvedők között. A szállításban helyi vállalkozás is segítségükre van és ez a városi szintű összefogás rendkívül hatékonyan és sikeresen működik. Karácsony és Húsvét előtt, saját gyűjtőakciókat is szervez a karitatív csoport.

– Nagyon jó érzés, hogy segíthetünk másoknak. Szeretek emberek közt lenni és velük foglalkozni. Úgy látom, hogy mindenki hálás a támogatásért, türelmesek és várakozás közben beszélgetnek egymással a meghívottak – foglalta össze tapasztalatait Miskovné Eszti, aki másfél éve rendszeresen vesz részt a helyi Karitás munkájában. Az elhangzottakat erősítette meg Seres Istvánné is, akinek családja részesült az alma adományból. – Örülök ennek a segítségnek is, és jó, hogy figyelnek ránk a városban – mondta.

Hogy erre mekkora szükség van, azt a jelenlévők nagy létszáma is mutatta. A kisebb tömeg ellenére viszont nagyon szervezetteen folyt a munka, folyamatosan haladt a regisztráció és az átvétel. Ami az ajándékozásnál talán a legfontosabb, jó szó és mosoly kölcsönösen járt mindenkinek.

Szabó Anita



Magyar Máltai Szeretetszolgálat

Év eleji híreink

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat Makói Csoportja az év eleji rövidke szünet után újakezdte önkéntes munkáját. A többféle adminisztrációs tevékenységek, beszámoló, új évi tervek elkészítése mellett, élelmiszer adományokat állítottunk össze és osztottunk szét, hisz nem csak Karácsony előtt gondolunk a rászorulókra. Több, mint 1.000 kg élelmiszert osztottunk szét a városunkban és a környező településeken.

Az év első kulturális programja éppen a határon túli munkánkhoz kapcsolódott. A Temesvárról kapott Heti Új Szó kalendáriumában van egy tanulmány, mely Makó egykori püspökéről Lonovics Józsefről szól. Innen jött az ötlet, hogy megemlékezzünk a jó püspökről születésének 225. évfordulóján és a már 25 éve meglévő emléktáblát is megkoszorúzzuk. Az ötletet tett követte és az ügy mellé állt Pálfai atya és Forgó Géza helytörténész vezette Szirbik Egyesület is.

Az emléktábla megkoszorúzását követően Dr. Orbán Imre történész tartott egy rövid előadást Lonovicsról, majd a szentmise következett, melyet Gyulai Endre ny. püspök mutatott be.

A szép számú érdeklődőnek és a híveknek is köszönjük, hogy eljöttek a közös rendezvényünkre.

A Máltai szeretetszolgálat február 6. napján tartotta éves közgyűlését, melyen részt vett az MMSZ Dél-Alföldi régiójának vezetője Dr. Jeney Gábor atya és a régióközpont projektvezetői. A jó hangulatú eseményen beszámoltunk az elmúlt évről és az új évi terveinkről. A Gábor atyától kapott lelki fröccs-

nek köszönhetően, reményeink szerint az újesztendő is olyan lesz, amit kaptunk tőlük: dicséretes és a jelmondatunkat híven tükröző.

Február első része még a farsang ideje. Idén kivételesen nem úztuk Mohácson a telet, viszont meglátogattuk szórvány programunk keretében a nagyszentmiklósi barátainkat.

Mint máskor is nem üres kézzel mentünk az ottani magyarok közösségének báljába, hanem könyvvel és számos hasznos holmikkal, melyeket felajánlottunk a tombolára. Nem csak a csoport, hanem mindegyik makói, aki ott volt személyes kedvesekkel. Szerencsére nem nyertük vissza azokat. Ez az alkalom nagyon jó volt, hogy új ismeretségek és barátságok születhessenek és mélyüljenek, hisz már régi barátként üdvözljük egymást és boldogok vagyunk egymás társaságában.

Februárban és márciusban tovább folynak a programjaink. A városi könyvtárban újra lesznek Máltai esték. Az első február 22-én, 5 órakor lesz, ahol a határon túli magyarok csoportjai mutatkoznak be (Románia és Szerbia). Majd úgy tervezzük, hogy a Nagyhét előtt Biró István atya tartja meg az immár hagyományos előadását. Részletek a későbbiekben.

Kómár Mátyás vezető

Magyar Máltai Szeretetszolgálat
Makói Csoportja



MMSZ Makói Csoportja 6900 Makó, Liget u. 3.
Nyitva hétfő-péntek: 8-15:30. Tel.: +36 (30) 714-99-37



A megbékélés fontosságát hangsúlyozta Keresztes Szilárd Makón

Makón is zajlottak az ökumenikus imahét alkalmai, amelyen minden nap más felekezet látta vendégül a híveket. Január 24-én, szerdán a görögkatolikusok voltak a keresztények egységéért folytatott közös imádság házigazdái. Az esten Keresztes Szilárd nyugalmazott megyéspüspök hirdetett ígét.

Több mint száz esztendeje hagyomány szerte a világban, hogy egy héten keresztül, felekezeti hovatartozástól függetlenül, közösen imádkoznak az emberek a keresztények egységért. Makón is január 21-e óta, minden este más közösség látja vendégül a híveket. Ezek az alkalmak lehetőséget adnak a találkozásokra, a beszélgetésre és az eltérő vallási hagyományok megismerésére is. Az első napokban a baptista, az újvárosi katolikus és a belvárosi református egyházok tagjai voltak a házigazdák, szerda este pedig a görögkatolikusok. A szervezők arra törekedtek, hogy minél több embert meg tudjanak szólítani, ezért egy adott helyszínen mindig más felekezet vezetője vállalta az igehirdetést vagy ismert szónokot kértek fel a feladatra.

Így volt ez dr. Keresztes Szilárd, nyugalmazott megyéspüspök esetében is, aki húsz esztendőn keresztül vezetett a magyar görögkatolikus egyházat. Működése alatt több oktatási intézményt alapított, munkásságát számos díjjal ismerték el.

Makói látogatásán „Remény és gyógyulás – Isten letöröl szemünkről minden könnyet” címmel tartott beszédet. Ebben kiemelte öt évtized azon eseményeit, amelyek meghatározóak voltak. – Személyesen emlékem, hogy 1967-ben Athenagoras pátriárka és VI. Pál pápa találkozott Rómában. Ötven esztendővel később, a havannai reptéren Kirill pátriárka is megtette ezt Ferenc pápával. Az ortodox és a katolikus egyház közeledésében ezek mérföldkövek voltak, amelyeket az isteni Gondviselés köt össze – utalt az egység fontosságára az ünnepi szónok. Hozzátette, nem csupán imádkozni kell az ökumené ügyéért, de meg kell mutatni a testvéri közeledés jeleit is. – Ez a mostani alkalom is egy jó lehetőség arra, hogy tanúságot tegyünk arról, hogy az emberiség szenvedésével közösséget akarunk vállalni – hangsúlyozta Keresztes Szilárd.

Szabó Anita



ÖKUMENIKUS IMAHÉT 2018.



Isten azért küldte Krisztust a világba, hogy egyetlen családba hívja az emberiséget: a különböző földrészekről, eltérő kultúrákból való és más-más nyelven beszélő férfiakat és nőket, gyerekeket és időseket. Akár egymással szembenálló nemzetek tagjait is.

Sokan törekednek arra, hogy a keresztények összefogjanak annak érdekében, hogy megosztottságuk ne homályosítsa el az egyetemes testvériség üzenetét, amelyet Krisztus hozott a világba. Vajon a keresztény testvéri egység lehet-e jele és megelőlegezése az emberek közötti egységnek és békének?

Mint különböző egyházak keresztényei legyen bátorságunk és merészségünk ahhoz, hogy közösen forduljunk Krisztushoz. Húzódjunk a „közös tető” alá! Adjunk hálaát Istennek a másokban elhelyezett adományaiért! Ismerjük fel a másik emberben azokat az értékeket, amelyeket Isten helyezett el benne, és amelyeknek mi talán híján vagyunk! Próbáljuk meg úgy elfogadni a különbségeket, hogy ezek még akkor is gazdagítanak bennünket, ha első látásra talán megtorpanunk. Találjuk meg mások kincseiben az öröm frissességét!

(Alois testvér)

LONOVICS JÓZSEF PÜSPÖKRE EMLÉKEZTÜNK SZÜLETÉSÉNEK 225. ÉVFORDULÓJÁN



Aztán jámbor-e ez a lovacska? - kérdezik a vásárban a lovat áruló cigánytól.

- Még hogy jámbor-e? A legutóbbi vásáron hatan tartottuk, mégis bement a templomba!

Felelős kiadó:

Pálfai Zoltán plébános
Szerkesztő: Szűcs Tamás
Tördelés: Hudák Szabolcs
Fotó: Szabó Anita, Mészáros Ildikó
A szerkesztőség címe:
 Szent István Király Plébánia
 6900 Makó,
 Szt. István tér 22/a
www.makobelvaros.hu
plebania.makobelvaros@gmail.com
 Tel.: 06-20/464-2637